

1 PETRUS

1:18-25

Verlossing door Christus' bloed, oprechte
broederliefde en wedergeboorte door Gods
blijvende Woord.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-petrus/1-18-25

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Leven in de vreze Gods	3 min	4
2	De hoge prijs van onze verlossing	3 min	5
3	Afval als verachting van Gods genade	3 min	7
4	Verlost van een doelloos leven	2 min	8
5	Bevrijd van zonde om God te dienen	3 min	9
6	Christus als het volmaakte offerlam	2 min	11
7	Christus van tevoren gekend en goedgekeurd	4 min	12
8	De laatste dagen van de Joodse orde	2 min	14
9	De overlapping van twee tijdperken	3 min	16
10	Gods verborgen plan op Zijn tijd geopenbaard	2 min	17
11	Door Jezus terug naar God de Vader	5 min	18
12	Reiniging en de werking van de Geest	4 min	21
13	Geloof en gehoorzaamheid horen bij elkaar	2 min	23
14	Broederliefde zonder bijbedoelingen	4 min	24

15	Vurig liefhebben vanuit de nood van de ander	3 min	26
16	Wedergeboren door het zaad van Gods Woord	3 min	27
17	Gods natuur krijgt gestalte in ons	3 min	29
18	Gods Woord is levend en krachtig	2 min	31
19	Vergankelijk vlees en onvergankelijk leven	3 min	32
20	Gods Woord ontvangen door het Evangelie	4 min	33
	Om verder te lezen		35

1

Leven in de vreze Gods

De vorige keer waren we in 1 Petrus hoofdstuk 1 met de uitleg ongeveer bij vers 17 gekomen. We hebben een langer gedeelte gelezen, de verzen 13 tot en met 21, en alle tijd besteed aan het bespreken van de verzen 13 tot en met 17. Het laatste wat in vers 17 stond, was dat we ons moesten gedragen overeenkomstig deze woorden:

Wandel gedurende de tijd van uw vreemdelingschap in vrees.

1 PETRUS 1:17

Toen we stopten, hadden we het erover wat de vreze Gods is.

De vreze Gods is iets goeds. We zijn meestal niet graag bang, maar de vreze Gods heeft eigenlijk geen betrekking op bang zijn. Het gaat erom dat je dat gezonde ontzag voor gevaar hebt en het vermijdt. Er zijn allerlei gevaren die we als vanzelfsprekend beschouwen, die heel ernstig zijn. Als we ermee geconfronteerd werden, zouden we er bang voor zijn, maar juist daarom vermijden we ze. We springen in de dierentuin niet in het tijgerverblijf. We voelen ons niet onveilig of bang wanneer we ten opzichte van de tijger staan waar we horen te staan, omdat hij niet bij ons kan komen en we dat weten. We zijn niet bang. Maar het vooruitzicht om in het tijgerverblijf te vallen of te springen zou heel beangstigend zijn. Daarom zorgen we ervoor dat we dat niet doen. We blijven graag in de juiste verhouding tot de tijger staan.

Zo zijn we hopelijk ook verstandig genoeg om te beseffen dat we in een juiste verhouding tot God moeten blijven staan. Als we dat doen, zijn we niet bang. We leven niet in doodsangst of in angst. Maar de vreze Gods is in zekere zin eenvoudigweg

hetzelfde als de vrees voor de tijger. Het is ermee te vergelijken, want je zou bang moeten zijn voor het vooruitzicht dat je jezelf in de handen van de levende God laat vallen. Het boek Hebreëën zei:

Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God.

HEBREEËN 10:31

In Zijn handen vallen betekent dat je in Gods handen valt terwijl je op slechte voet met Hem staat, en onder Zijn oordeel komt. Dat zou iets moeten zijn wat iedereen die ook maar enig verstand heeft, angst aanjaagt.

Maar omdat we God vrezen, doen we niet die dingen waardoor we ons Zijn ongenoegen op de hals halen. We hebben voor een andere levensweg gekozen, zodat we in een goede verhouding tot Hem blijven staan. Hoewel die vreze Gods ons altijd leidt, zijn we niet bang, niet gevoelsmatig bang voor Hem. Tenzij we natuurlijk overwegen die dingen te doen die die goede verhouding zouden veranderen.

2

De hoge prijs van onze verlossing

De zin is aan het eind van vers 17 niet afgelopen. Net als Paulus in Efeze heeft Petrus verschillende lange, doorlopende zinnen die meerdere verzen beslaan. Hij zegt in vers 18:

in de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.

1 PETRUS 1:18-19

Er is volgens mij iets interessants aan het verband tussen het eind van vers 17 en het begin van vers 18. Want de verzen 18 en 19 vertellen ons over de hoge prijs die voor onze verlossing is betaald. We zijn tegen een hoge prijs verlost, dus wees bang. Dat is

wat hij ermee bedoelt. Hij zegt dat je de tijd van je verblijf hier in vrees moet doorbrengen, omdat je weet dat je door het bloed van Christus verlost bent.

Het is interessant hoeveel mensen aannemen dat verlost zijn door het bloed van Christus juist de reden is om niet bang te zijn. Of is het een reden om geen vreze Gods te hebben? Natuurlijk is het een aanleiding om niet bang te zijn in de zin waar we het zojuist over hadden. Door die verlossing, door die prijs die Christus heeft betaald, staan we op goede voet met God. Ervan uitgaande dat we dat blijven, ervan uitgaande dat we ervoor kiezen om zo te leven. De meeste mensen in de wereld staan niet op goede voet met God, ook al is Jezus voor hen gestorven, omdat ze Christus afwijzen. Wij hebben die verhouding op grond van ons geloof in Christus.

In zekere zin zou het ons doodsangst moeten aanjagen: de gedachte Christus te verlaten, de gedachte afvallig te worden en niet meer in Christus te geloven, terwijl we weten wat we weten. Dat God zo'n prijs heeft betaald, is niet iets wat Hij licht zal opvatten als het wordt versmaad. Als Hij alleen maar met zilver en goud en dat soort vergankelijke dingen had betaald, zou dat niet zo veel voorstellen. God kan zoveel zilver en goud maken als Hij wil, wanneer Hij maar wil. Goud en zilver zijn voor Hem niet waardevol. Zoals mijn vroegere voorganger altijd zei: Hij plaveit de straten in de hemel met goud. Het is gewoon een soort bestrating. Het is niet zo belangrijk. Het is niet zo waardevol. Er is geen grens aan de hoeveelheid goud die God kan scheppen. Hij kan bergen goud scheppen als Hij dat wil.

Maar Zijn Zoon, daar is er maar één van. En Hij heeft Hem geofferd. De prijs die God heeft betaald, is dus een heel unieke prijs, een onvervangbare prijs. Als we dat versmaden, is dat iets vreeswekkends. Daarom moeten we in de vreze Gods leven, in het besef dat God niet iemand is met Wie je kunt spotten. Dit is geen kleinigheid, dat Hij Zijn Zoon heeft gezonden.

3

Afval als verachting van Gods genade

Denk nog eens terug aan Hebreeën hoofdstuk 10, toen we dat bestudeerden. In Hebreeën hoofdstuk 10 staat in vers 28 en verder:

Als iemand de wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op het woord van twee of drie getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, denkt u, zal hij waard geacht worden die de Zoon van God vertrapt heeft en het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft?

HEBREEËN 10:28-29

Afvallig worden van Christus betekent dat je deze dingen doet: de Zoon van God vertrappen, het bloed van Christus waarmee je geheiligd bent als iets gewoons beschouwen, en de Geest van God, de Geest van genade, beledigen. We zien dat dit het thema is van een aantal gedachten in het Nieuwe Testament: God is ons zo genadig geweest dat het een grote belediging voor Hem is als we dat versmaden. Hij heeft zo'n hoge prijs betaald dat het afwijzen van die prijs een grotere belediging is dan wanneer Hij een kleine prijs had betaald.

Als iemand je een balpen aanbiedt en zegt: 'Hier, ik wil je dit graag geven', en jij zegt: 'Nee, ik heb genoeg pennen', dan zou dat geen belediging zijn. Maar als iemand een huis voor je gaat kopen en zegt: 'Ik heb dit voor je gekocht. Het is mijn geschenk aan jou', en jij zou zeggen: 'Nee, het hoeft niet. Ik heb geen belangstelling', dan zou dat een veel grotere belediging zijn. Want die persoon heeft er veel meer in gestoken om zijn liefde voor je te uiten. Als je die liefde versmaadt, versmaad je iets wat die persoon heel veel heeft gekost. Het is een veel grotere belediging.

Petrus zegt dus dat we ons leven serieus moeten nemen, God serieus moeten nemen. Dat we ons leven in de vreze Gods moeten leiden, omdat we beseffen dat Hij een veel hogere prijs heeft betaald dan wie dan ook ooit heeft betaald. Het is zelfs de hoogste

prijs die God Zelf maar kon betalen. Een God Die alles bezit: niets wat Hij zou geven, zou Hem erg veel kosten, behalve natuurlijk Zijn eigen Zoon. Want Die kan Hij niet zomaar uit het niets scheppen, zoals Hij werelden uit het niets kan scheppen. Hij kan planeten van goud scheppen, maar Hij kan Zijn eigen Zoon, Die Hij Zelf is, niet opnieuw scheppen. Daarin ligt de kostbaarheid van het bloed van Christus, waardoor we verlost zijn.

4

Verlost van een doelloos leven

Ik wil je wijzen op wat hij in vers 18 zegt over datgene waarvan we verlost zijn. Ik klink soms misschien als een plaat die blijft hangen, omdat ik deze gedachte vaak herhaal. De reden dat ik die vaak herhaal, is dat ze enigszins ingaat tegen wat we voortdurend horen of aannemen: dat behoud vooral over het hiernamaals gaat. We horen vaak of nemen vaak aan dat behoud gewoon betekent dat je naar de hemel gaat wanneer je sterft. Als je geen christen bent wanneer je sterft, ga je naar de hel. Daar draait behoud om: aan de hel ontkomen en naar de hemel gaan.

Natuurlijk spreekt de Bijbel wel over de eeuwige weldaden van het behoud. Hij spreekt wel over de beloningen na de dood, enzovoort. We ontkennen niet dat dat waar is. Maar wanneer behoud in de Bijbel wordt besproken, gaat het meestal niet over gered worden van wat ons na de dood te wachten staat. Dit is een goed voorbeeld. Er zijn er nog veel meer. Waarvan heeft God ons verlost?

Een doelloos leven.

Met andere woorden, God heeft ons oorspronkelijk geschapen om een doel te vervullen waarvoor het nodig is dat we Hem kennen en ons naar Zijn wil voegen. Toen we daar door de zonde van afdwaalden, dwaalden we een leven binnen dat helemaal geen werkelijk doel heeft. Zodra God niet meer je doel is om voor te leven, heb je een doelloos leven. Je kunt jezelf bepaalde willekeurige doelen stellen: 'Ik wil trouwen. Ik wil een huis hebben. Ik wil een bepaalde rang in het leger bereiken. Ik wil een bepaald opleidingsniveau bereiken. Ik wil dit soort loopbaan hebben. Ik wil op deze manieren erkenning krijgen.'

Dit zijn allemaal waardeloze doelen. Ze zijn voor het ogenblik niet helemaal waardeloos, maar ze leveren voordeel op voor de korte termijn. Het is werkelijk een doelloos leven, vergeleken met wat er mogelijk is als je je richt op het vervullen van de wil van God. God had een doel met je leven toen Hij je maakte. Als je dat mist, zul je je richten op andere doelen die uiteindelijk geen waarde hebben. Doordat we christenen zijn geworden, zijn we gered en teruggebracht in de wil van God voor ons leven.

Hij zegt in vers 18:

U bent niet met goud en dergelijke vrijgekocht. Waarvan? Van uw zinloze levenswandel.

1 PETRUS 1:18

Wat?

5

Bevrijd van zonde om God te dienen

Dit is een leer die steeds terugkomt in de Schrift. De engel zei tegen Jozef, toen hij hem aankondigde dat Maria het Kind zou krijgen:

Zijn Naam zal Jezus zijn, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

MATTHEÛS 1:21

Niet van hun bestemming na de dood, maar van hun zonden, de slavernij waarin ze nu verkeren. We moeten uit ons zondige leven gered worden.

In Titus hoofdstuk 2, vers 14, Titus 2:14, schreef Paulus:

Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

TITUS 2:14

Waarvan?

Hoewel Paulus in de hemel en de hel geloofde, noemde hij die hier beslist niet. Hij zegt dat Christus ons verlost heeft, zodat Hij wat zou kunnen hebben? Zodat Hij een volk zou kunnen hebben dat zich beijvert om te doen wat juist is, en om ons te verlossen van ons wetteloze gedrag, onze wetteloze daden.

Met andere woorden, door ons als opstandelingen tegen God te gedragen, onthouden we God wat Hij werkelijk van Zijn schepping verdient te krijgen. Hij verdient mensen die Hem eren, die Hem gehoorzamen, die Hem verheerlijken, die doen waarvoor Hij hen gemaakt heeft. In plaats daarvan komen ze in opstand en doen ze iets waarvoor Hij hen niet gemaakt heeft. Ze onthouden Hem de jaren en minuten van hun leven. God verdient het niet dat Hem dat overkomt. Wat heeft Hij ooit verkeerd gedaan, dat Zijn schepselen Hem van Zijn heerlijkheid en van Zijn aanspraak op hun leven zouden beroven? Hij heeft Jezus gestuurd om ons terug te kopen. Dat is wat verlossen betekent: ons terugkopen. Waarvoor? Zodat we weer Zijn eigendom zouden zijn. Hij heeft ons teruggekocht om weer Zijn dienaren te zijn, wat we al die tijd al hadden moeten zijn. En waaruit Hij ons verlost heeft, is een doelloos leven, wetteloze daden.

Dit is de slavernij die ons ervan weerhouden heeft God in ons leven te verheerlijken, totdat we tot Christus kwamen.

Nu zijn we tot Christus gekomen. Hij heeft ons uit die slavernij vrijgekocht en ons gebracht tot wat hij in Romeinen 6 noemt:

slaven van de gerechtigheid, dienaren van de gerechtigheid, dienaren van God.

ROMEINEN 6

Dus hier heeft Petrus opnieuw de gelegenheid om over onze verlossing te spreken. Ik wil er even op wijzen dat hij alles had kunnen noemen wat hij maar wilde als het gaat om de vraag waarvan we verlost zijn. Want de nadruk in vers 18 en 19 ligt eigenlijk niet op de vraag waarvan we verlost zijn, maar op de prijs die betaald is om ons te verlossen. Hij wilde benadrukken dat we niet verlost zijn door goud en zilver, vergankelijke dingen. We zijn verlost door het kostbare bloed van Christus.

Terloops zegt hij dat we hiervan verlost zijn. En hij had daar alles kunnen invullen wat hij geloofde, wat volgens hem het belangrijkste was. En dat heeft hij gedaan. Hij heeft het belangrijkste ingevuld. God heeft ons verlost van een zondig leven, van doelloos gedrag. En hij zegt:

Wij zijn vrijgekocht met het kostbare bloed van Christus.

1 PETRUS 1:19

6

Christus als het volmaakte offerlam

Aan het einde van vers 19 zegt hij dat Christus was als:

een lam zonder een vlekje of gebrek.

De spreker legt hier het Engelse woordpaar 'spot' en 'blemish' uit, dat in het HSV-citaat met 'smetteloos en onbevlekt' wordt weergegeven. Met 'spot', hier vertaald als 'vlek', bedoelt hij een aangeboren vlek op een lam. Met 'blemish', hier vertaald als 'gebrek', bedoelt hij iets wat later ontstaat, niet alleen bij lammeren, maar ook bij mensen. Soms hebben mensen bij hun geboorte een aangeboren vlek. Maar daarnaast krijgen ze na verloop van tijd, als ze opgroeien, vooral in hun tienerjaren, onzuiverheden op hun huid. Die onzuiverheden komen en gaan, maar ze ontstaan in de loop van het leven. Vlekken en gebreken zijn dus aangeboren gebreken en later ontstane gebreken. En dit spreekt natuurlijk in beeldspraak over zonden.

Jezus had geen zonde vanaf Zijn geboorte en ook geen zonde die door Zijn gedrag was ontstaan. Wij hebben beide. We zondigen vanaf onze geboorte. We hebben vanaf onze geboorte een neiging tot zonde. Dat is een vlek, een gebrek dat we vanaf onze geboorte

in ons hebben. Dat is onze zondige natuur. Maar vervolgens laden we ook schuld op ons door de daadwerkelijke zonden die we begaan. Jezus had geen van beide. Hij was niet zondig en Hij zondigde niet. Daarom is Hij als een volmaakt lam.

Volgens de oudtestamentische offerwet kon niet ieder lam geofferd worden. Het moest in wezen een volmaakt lam zijn. Dat kwam doordat het lam een voorafschaduwung moest zijn van Christus als het Lam van God. Het mocht geen vlekken en geen gebreken hebben. Jezus voldoet daaraan. Vers 20 zegt:

7

Christus van tevoren gekend en goedgekeurd

Hij is wel van tevoren gekend, vóór de grondlegging van de wereld, maar in de laatste tijden geopenbaard omwille van u. Door Hem gelooft u in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn.

1 PETRUS 1:20-21

Nu staat er dat Jezus vóór de grondlegging van de wereld voorbestemd was. Het woord dat daar in het Engels met 'foreordained', voorbestemd, is vertaald, is proginosko. Dat is het woord dat op sommige plaatsen ook vertaald wordt met 'foreknown', van tevoren gekend. Ginosko is het woord voor kennen, iets kennen. Ginosko in het Grieks. Proginosko. Pro betekent vooraf. Proginosko betekent van tevoren kennen. Dat is het woord dat hier gebruikt wordt en dat met 'foreordained' vertaald is. Het is hetzelfde woord dat gebruikt wordt in Romeinen 8:29, wanneer Paulus zegt:

Hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn.

ROMEINEN 8:29

Verwijzing gecontroleerd: de spreker noemde Romeinen 8:28, maar de bewoording is Romeinen 8:29 (zelfde hoofdstuk, ander vers).

Dus van tevoren kennen is hier eigenlijk de gedachte.

Waarom staat er dan ‘foreordained’, voorbestemd? Het is inderdaad zo dat ‘foreknow’, van tevoren kennen, ook dat kan betekenen. Want kennen, erkennen en herkennen behoren allemaal tot de betekenissen van ginosko. Herkennen of erkennen betekent dus niet alleen maar weten wie iemand is: ‘Ik herken je. Ik heb je eerder gezien. Ik weet wie je bent.’ Maar erkennen heeft soms ook de bijbetekenis van iemand met goedkeuring kennen. Bijvoorbeeld als een kind tegen zijn stiefvader zegt: ‘Ik erken je niet als mijn vader.’ Dan zegt hij daarmee niet: ‘Ik weet niet wie je bent. Ik herken je niet. Je bent een vreemde voor me.’ Hij zegt alleen: ‘Ik weet wie je bent, maar ik aanvaard je niet als mijn vader. Ik erken je niet in die rol.’

En het woord ginosko kan die gedachte in zich hebben van kennen met goedkeuring, of erkennen in positieve zin. De calvinisten geloven zelfs dat dit zo is in Romeinen 8:29, wanneer Paulus zegt:

Hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn.

ROMEINEN 8:29

Zij denken dat ‘foreknew’, van tevoren gekend, in dat geval zo begrepen moet worden: degenen die Hij van tevoren goedkeurde. Ze zouden zelfs zeggen: degenen die Hij van tevoren liefhad. Niet alleen degenen over wie Hij iets wist, maar degenen die Hij met instemming kende, met goedkeuring.

Het is onmogelijk om te weten of deze gevoelswaarde in elk geval aanwezig was wanneer dit woord werd gebruikt. De vertalers van de King James en de New King James nemen aan dat het hier die betekenis heeft. In vers 20 staat in wezen, er staat letterlijk:

Hij was inderdaad al bekend voordat de wereld werd geschapen.

Maar ‘foreordained’, voorbestemd, is de vertaling die de spreker hier in de King James en de New King James bespreekt. De HSV heeft hier ‘van tevoren gekend’. Dat suggereert dat God Hem goedkeurde, vooraf Zijn stempel van goedkeuring op Hem drukte. Beide zouden waar kunnen zijn. Het is niet echt zo belangrijk om te weten welke betekenis de juiste is. Want het punt dat Petrus hier maakt, is niet zozeer het onderscheid tussen alleen maar kennen of goedkeuren, maar het verschil in tijd. In het verleden was Jezus door God gekend, of misschien door God voorbestemd, maar pas kortgeleden is Hij geopenbaard. De tegenstelling is niet die tussen alleen maar kennen aan de ene kant en goedkeuren aan de andere kant. De tegenstelling is die tussen wat vroeger was en wat nu is.

Voordat Jezus kwam, was Hij alleen maar van tevoren gekend, of voorbestemd, of gepredestineerd, of hoe je het ook wilt noemen. God was van plan Hem in de wereld te brengen, maar Hij had dat nog niet gedaan. Hij was voorzegd in de profeten. Hij werd verwacht, maar Hij is pas zichtbaar geworden, dat wil zeggen geopenbaard, zegt hij, voor jullie.

8

De laatste dagen van de Joodse orde

Let erop dat hij het zo noemt:

Deze laatste tijden.

1 PETRUS 1:20

De uitdrukkingen ‘laatste tijden’ en ‘laatste dagen’ worden in het Nieuwe Testament gebruikt om te spreken over de tijd waarin de apostelen leefden. Petrus, die dit schreef, gebruikte trouwens ook een soortgelijke term toen hij in Handelingen hoofdstuk 2 op de Pinksterdag predikte. Toen ze zeiden:

Wat gebeurt hier? Deze mensen zijn dronken.

HANDELINGEN 2

zei Petrus:

Deze mensen zijn niet dronken, zoals jullie denken. Het is pas negen uur in de ochtend.

HANDELINGEN 2

Hij zei:

Maar dit is wat Joël heeft voorzeggd of geprofeteerd toen hij zei: 'In de laatste dagen zal Ik Mijn Geest uitstorten, zegt de Heere.'

HANDELINGEN 2

Petrus noemde de dagen waarin hij leefde de laatste dagen. Hier noemt hij ze de laatste tijden. Toen we Hebreeën bestudeerden, zagen we dat het boek met een soortgelijke uitdrukking opent. Hebreeën 1 begint:

God, Die vroeger op verschillende momenten en op verschillende manieren door de profeten tot onze vadersen sprak, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door Zijn Zoon.

HEBREEËN 1

Dus de eerste komst van Christus in de wereld was het teken dat de laatste dagen waren aangebroken.

De laatste dagen waarvan? Wat zijn de laatste tijden in de Bijbel? We denken vaak dat het de laatste dagen van de wereld of van de geschiedenis zijn, of iets dergelijks. Er kunnen inderdaad gevallen in de Bijbel zijn waarin het dat betekent. Maar ik denk dat de apostelen begrepen dat ze leefden in de laatste tijden van de orde waarin zij en hun voorouders waren opgegroeid: de laatste dagen van de Joodse orde. God was 1400 jaar lang met de mens omgegaan op basis van de tempel, de offers en het Mozaïsche verbond. Maar nu, met de komst van een nieuw verbond en van de Messias, werd de invoering van een nieuwe orde aangekondigd, en het einde van de oude.

De nieuwe begon natuurlijk toen Jezus stierf. De oude werd uiteindelijk weggevaagd toen Jeruzalem in het jaar 70 na Christus werd verwoest. De periode tussen die twee gebeurtenissen vormde de laatste dagen van de Joodse orde en de eerste dagen van de nieuwe orde. Er was een overlapping van de tijdperken. Het oude tijdperk en het nieuwe tijdperk overlaptten elkaar.

9

De overlapping van twee tijdperken

Paulus gebruikt in 1 Korinthe 10 trouwens een interessante uitdrukking die in sommige opzichten wat verwarrend is. In de eerste tien verzen somt Paulus een aantal ervaringen op die de Joden in het Oude Testament in de woestijn hadden, nadat ze uit Egypte waren gekomen. Hij heeft het over hoe God bij de Sinaï het eerste verbond sloot, en vervolgens over hoe ze dat schonden, enzovoort. In vers 11, 1 Korinthe 10:11, staat:

Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

1 KORINTHE 10:11

Het Griekse woord voor ‘voorbeelden’ is ‘typen’, tupos, tupoi in het Grieks. Dit waren typen. De heiligen uit het Oude Testament, of trouwens de zondaars uit het Oude Testament — de Joden uit het Oude Testament, of ze nu heiligen of zondaars waren — zijn typen van onze ervaring.

‘Al deze dingen zijn hun als typen overkomen’, zegt het Grieks, ‘en ze zijn opgeschreven tot waarschuwing voor ons, over wie’ — dat wil zeggen, wij zijn degenen over wie dit gaat — ‘de uiteinden van de tijdperken gekomen zijn’.

Dat is een interessante uitdrukking: ‘de uiteinden van de tijdperken’. Hij zegt niet ‘het einde van het tijdperk’. Hij zegt ‘de uiteinden’, meervoud, ‘van de tijdperken’, meervoud. De spreker bespreekt hier het Engelse ‘the ends of the ages’; het HSV-citaat hierboven heeft ‘het einde van de eeuwen’.

In het Joodse denken was er het tijdperk waarin zij leefden, en daarnaast is er het komende tijdperk, wanneer de Messias zou komen: het Messiaanse tijdperk. Paulus zegt dat wij leven bij de uiteinden van de twee tijdperken: het laatste uiteinde van het Joodse tijdperk en het beginnende uiteinde van het doorlopende Messiaanse tijdperk. De twee tijdperken overlappen elkaar. Elk tijdperk heeft een uiteinde aan het begin en een uiteinde aan het einde. De tijd waarin de apostelen leefden, vormde de overlapping tussen het einde van het oude tijdperk en het beginnende uiteinde, als de begingrens van het nieuwe tijdperk.

Dit was de tijd waarin de eerste christenen wisten dat ze leefden. Het waren de laatste tijden, de laatste dagen van de Joodse orde. De tempel zou spoedig worden verwoest, en er zou geen aanbidding van God volgens dat oude stelsel meer zijn. Het zou geheel worden vervangen door het nieuwe stelsel.

Ik denk dat Petrus dat bedoelt wanneer hij in 1 Petrus 1:20 spreekt over ‘deze laatste tijden’.

10

Gods verborgen plan op Zijn tijd geopenbaard

Toen Jezus verscheen, luidde dat de laatste dagen van de oude orde in. Er staat dat Hij tevoren bij God bekend was, vanaf de grondlegging van de wereld. Maar in deze laatste dagen is Hij geopenbaard. Dit lijkt ongetwijfeld op wat Paulus op zoveel plaatsen zei. Hij zei dat het christelijke tijdperk en de christelijke werkelijkheid een geheimenis waren, verborgen voor vroegere generaties, maar door de Heilige Geest bekendgemaakt aan de heilige apostelen en profeten. Paulus sprak hierover in Efeze 3. Hij sprak hierover in Kolossenzen 1. Hij sprak erover in Romeinen 16 en in 1 Korinthe 2. Vier keer spreekt Paulus over dit verschijnsel: wat hij predikte, deze christelijke boodschap die hij predikte, was door de Geest aan hem en de andere apostelen geopenbaard. Daarvóór, in de tijd van het Oude Testament, was het een geheimenis dat voor eerdere generaties verborgen was.

Petrus lijkt die gedachte ook in zijn achterhoofd te hebben. Christus is pas onlangs geopenbaard, maar was daarvoor verborgen. Hij heeft dat al gezegd in de verzen 10 tot en met 12 van dit hoofdstuk, waar hij zei dat de profeten naar meer informatie zochten. God gaf hun geen verdere informatie. Hij zei dat het niet voor hen was om te weten; het was voor ons. De Heilige Geest heeft het Evangelie aan ons bekendgemaakt door de apostelen en de andere verkondigers. De gedachte is dus dat de christelijke boodschap geen vernieuwing is. Het is iets wat God al die tijd in Zijn gedachten had, maar wat pas op een bepaald moment werd geopenbaard. Dat is een terugkerend thema bij Paulus en Petrus, en trouwens ook bij de schrijver van Hebreeën.

In Galaten 4:4 zei Paulus:

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,

GALATEN 4:4

Galaten 4:4. We zien dat er een vastgestelde tijd was waarop dit moest gebeuren. Toen het gebeurde, was de volheid van de tijd aangebroken. Het was iets wat al van eeuwigheid daarvoor was gepland, maar het gebeurde op het moment in de geschiedenis waarop het moest gebeuren.

11

Door Jezus terug naar God de Vader

Nu staat er over ons in vers 21, dit is 1 Petrus 1:21:

Door Hem gelooft u in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn.

1 PETRUS 1:21

Let erop dat hij hier over God als de Vader spreekt, want hij zegt dat God Jezus uit de doden heeft opgewekt. Ons geloof en onze hoop zijn op God gericht, dat wil zeggen op God de Vader. Het is heel duidelijk in het Nieuwe Testament dat Jezus, hoewel Hij in zekere zin God is, als de Zoon van God kwam om ons weer tot de Vader te brengen. Zoals Hij in Johannes 14:6 zegt:

Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

JOHANNES 14:6

Het doel was om onze relatie met God de Vader te herstellen.

Christenen voelen zich vaak ongemakkelijk bij God de Vader. Dat geldt vooral voor mensen die misschien een heel slechte relatie met een aardse vader hebben gehad en voor wie het begrip vader niet bepaald iets warms heeft. Ik heb mensen gekend die het eenvoudigweg niet over hun hart kunnen verkrijgen om tot God de Vader te bidden. Hun eigen vader was zo'n afschuwelijk voorbeeld dat ze het woord 'vader' niet in verband met God willen gebruiken. Het roept te veel nare beelden bij hen op.

Maar Jezus wilde dat we een relatie met de Vader zouden hebben. Hij zei:

Wanneer u bidt, zeg dan: Onze Vader.

LUKAS 11:2

Hij zegt:

Ik zal de Vader niet voor jullie vragen. De Vader Zelf heeft jullie lief. Vraag het Hem zelf. Kom tot Hem in Mijn Naam. Spreek tot de Vader.

JOHANNES 16:26-27

zei Hij. Het is de Vader tot Wie Jezus ons weer kwam brengen.

In het verhaal van de verloren zoon is er niet eens een personage dat Jezus voorstelt. Er zijn de vervreemde kinderen en er is de vader. Het verhaal gaat erover dat de kinderen weer in een goede verhouding tot de vader worden gebracht. Natuurlijk is

Jezus de Middelaar, maar Hij komt niet eens voor in het verhaal dat Hij vertelde. Het is de vader die centraal staat. God de Vader is van Zijn kinderen vervreemd geraakt door hun eigen opstandigheid, en Jezus kwam om hen te verlossen en terug te brengen tot de Vader, zodat ons geloof en onze hoop op God gericht zijn.

Nu vervangen veel mensen in al hun denken God bijna door Jezus. Ze bidden tot Jezus. Ze denken dat hun geloof op Jezus gericht is. Er is alle reden om geloof in Jezus te hebben. Hij is heel betrouwbaar. Maar het punt dat Petrus maakt, is dat de relatie die wij als christenen hebben uiteindelijk een relatie met God is. Hij bedoelt de Vader, Degene Die Jezus heeft gezonden, zodat je geloof en je hoop op God gericht zijn. Jezus heeft dit mogelijk gemaakt. Jezus wordt ook aanbeden, en terecht. Maar ik denk dat het een kwestie is van waar je de aandacht op richt.

Toen Johannes in Openbaring werd opgenomen in de hemel, zag hij Degene op de troon. En alle engelen en alle vierentwintig oudsten en alle vier de levende wezens en de menigten aanbaden Hem. Dit was nog voordat Jezus in het visioen verscheen. In het volgende hoofdstuk verschijnt Jezus als een lam, en de boekrol wordt door Degene op de troon aan Hem overhandigd. Degene op de troon is dus duidelijk niet Jezus; het is de Vader. Heel de hemel en de aarde aanbidden de Vader in Openbaring. Dan verschijnt Jezus, en aanbidden ze Hem ook.

Maar waar het om gaat, is dat Christus voor veel christenen, in hun leven en in hun denken, de Vader volledig heeft overschaduwd. Ze komen tot Jezus in plaats van tot de Vader. Ze komen niet door Jezus tot de Vader. Ze komen tot Jezus in plaats van tot de Vader te komen, omdat de Vader Iemand is bij Wie ze zich om de een of andere reden niet erg op hun gemak voelen. Meestal hebben ze op de een of andere manier een verkeerd beeld gekregen van hoe de Vader is. Veel mensen denken dat de Vader Degene is Die boos op ons is, en dat Jezus Degene is Die ons gunstig gezind is. God was Degene Die de bliksemschichten vasthield, klaar om ze te werpen en ons allemaal te doden. En Jezus kwam ertussen en zegt: 'Nee, God, laat Mij alstublieft iets voor deze mensen doen. Geef hun nog een kans.' Maar de Bijbel zegt:

God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.

JOHANNES 3:16

Het is Gods liefde, niet specifiek of uitsluitend de liefde van Christus voor ons, maar de liefde van de Vader die ervoor zorgde dat Jezus kwam. En dit is wat de Schrift consequent leert.

Petrus benadrukt dus dat ons geloof en onze hoop op God gericht zijn. Wij hopen op God. Wij geloven in God. Jezus heeft dat mogelijk gemaakt. Hij heeft die relatie van hoop en geloof in God hersteld. Maar het gaat in feite om God. Jezus kwam ons terugbrengen tot God de Vader. Dat moeten we erkennen: het gaat niet alleen om Jezus, maar om de Vader tot Wie Hij ons brengt. Zolang we dat niet erkennen, hebben we ons de gezindheid die de Bijbel voor christenen als norm stelt nog niet werkelijk eigen gemaakt.

12

Reiniging en de werking van de Geest

Nu staat er in 1 Petrus 1:22:

Nu u dan uw zielen gereinigd hebt in de gehoorzaamheid aan de waarheid, door de Geest, tot ongeveinsde broederliefde, heb elkaar vurig lief uit een rein hart, u, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God. Want alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens is als een bloem in het gras. Het gras is verdord en zijn bloem is afgevallen. Maar het Woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid. En dit is het Woord dat onder u verkondigd is.

1 PETRUS 1:22-25

In de uitspraak in vers 22 staat nu de woordgroep 'through the Spirit'. Midden in vers 22 vind je die uitdrukking, 'through the Spirit'. Deze woordgroep staat niet in de oudere handschriften. En daarom ontbreekt die in sommige moderne vertalingen.

Sterker nog, volgens mij staat die in geen van de moderne vertalingen, omdat die de oudere handschriften volgen. De King James en de New King James hebben deze woordgroep wel. In deze vertalingen staat dus daadwerkelijk:

Nu jullie je ziel hebben gezuiverd door via de Geest de waarheid te gehoorzamen en oprecht van je geloofsgenoten te houden.

Maar in de oudere handschriften staat eenvoudig:

Nu jullie je ziel hebben gezuiverd door de waarheid te gehoorzamen en oprecht van je geloofsgenoten te houden.

Daar ontbreekt ‘through the Spirit’.

Sommige mensen denken dat ‘through the Spirit’ aan sommige latere handschriften is toegevoegd, omdat het anders klinkt alsof we onszelf door onze gehoorzaamheid hebben gereinigd, in plaats van dat het een werk van God is. Het klinkt te veel als gerechtigheid op grond van werken als je ‘through the Spirit’ weglaat. Het klinkt alsof je dit zelf hebt gedaan. Door te gehoorzamen heb je je ziel gereinigd. En het wekt bijna de indruk dat het allemaal jouw werk is en niet Gods werk. Daarom heeft iemand in een later handschrift de woordgroep ‘through the Spirit’ toegevoegd, om de indruk te wekken of duidelijk te maken dat alle gehoorzaamheid die we hebben kunnen opbrengen, niet ons eigen werk is. Het is door de Geest. God heeft ons in staat gesteld het te doen.

Nu weet ik niet of die woordgroep wel of niet in de passage hoort te staan, in die zin dat ik niet weet of die in het origineel staat. Maar zelfs als die niet in het origineel staat, geloof ik dat dit een van die dingen is die er werkelijk in besloten liggen. Petrus denkt zeker niet dat we onszelf behouden door alleen maar goed te zijn. En Petrus weet, net als Paulus en iedere andere schrijver van de Schrift, heel goed dat we ons leven leiden door de Heilige Geest. En onze gehoorzaamheid aan God komt door het werk van de Geest, Die in ons werkt:

want het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken,
naar Zijn welbehagen.

FILIPPENZEN 2:13

Het is de vrucht van de Geest:

Liefde, blijdschap, vrede, goedheid en geduld.

GALATEN 5:22

Dat zijn de dingen in ons gedrag die christelijk zijn. Dat zijn de vruchten van de Geest.

Dus zelfs als die woordgroep niet in de oorspronkelijke tekst staat, betekent dat niet dat Petrus op de een of andere manier een andere opvatting had dan de opvatting die tot uitdrukking komt wanneer die woordgroep er wel in staat. Misschien heeft hij het genoemd, misschien ook niet. Maar hij zegt wel:

U hebt uw zielen gereinigd door de waarheid te gehoorzamen.

1 PETRUS 1:22

13

Geloof en gehoorzaamheid horen bij elkaar

Nu zien we dus opnieuw die nadruk op gehoorzaamheid bij Petrus, net als bij Paulus en, eerlijk gezegd, bij alle schrijvers van het Nieuwe Testament.

Gehoorzaamheid is in wezen min of meer een synoniem voor geloof in Christus. Niet omdat geloof en gehoorzaamheid werkelijk hetzelfde zijn. Maar geloof in de heerschappij van Christus en gehoorzaamheid aan Hem als Heere zijn twee kanten van dezelfde medaille. Je kunt het ene niet hebben zonder het andere. Als je een munt hebt, heb je de kop en de muntzijde. Je kunt niet alleen de kop of alleen de muntzijde hebben. Je moet ze allebei hebben. Ze maken allebei deel uit van één voorwerp. En bij geloof in de heerschappij van Christus hoort als keerzijde dat je Hem gehoorzaamt, omdat Hij de Heere is. En dat geloof je. Als je Hem niet gehoorzaamt, dan geloof je het niet werkelijk.

Gehoorzaamheid en geloof worden in de Schrift dus eigenlijk vrijwel door elkaar gebruikt voor hetzelfde verschijnsel. En dit is iets wat natuurlijk in het denken van veel protestanten kunstmatig uit elkaar is gehaald, deels om ons te distantiëren van

het katholicisme.

Volgens de protestant leggen de rooms-katholieken te veel nadruk op rechtvaardiging door werken. Dus daar willen we afstand van nemen. Ik wil niet voor een katholiek worden aangezien, dus zeg ik dat we zonder werken gerechtvaardigd worden. Maar je hebt echt geen geloof als je geen werken hebt. Geloof en werken zijn onderdelen van hetzelfde, zoals de vruchten van een boom. Als je een sinaasappelboom hebt, dan krijg je sinaasappels, tenzij die boom dood of ongezond is. Als je geloof hebt, dan krijg je goede werken. Als je God niet gehoorzaamt, dan geloof je niet echt wat christenen geacht worden te geloven.

Je zou hier dus het woord 'geloof' kunnen invoegen, en de uitspraak zou nog steeds waar zijn:

Nu jullie je ziel hebben gezuiverd door de waarheid te geloven.

Dat is ook prima. Maar voor Petrus en voor alle schrijvers van het Nieuwe Testament zijn geloven en gehoorzamen vrijwel hetzelfde. Als je niet gehoorzaamt, dan geloof je beslist niet echt wat je beweert te geloven.

14

Broederliefde zonder bijbedoelingen

En hij zegt aan het einde van vers 22:

‘In oprechte liefde voor je geloofsgenoten.’ Hij zegt: nu je zover bent gekomen dat je de broeders oprecht liefhebt, wat een vrucht van de Geest is, blijf elkaar dan vurig liefhebben uit een rein hart.

Een rein hart betekent dat je motieven onvermengd zijn. We moeten elkaar liefhebben met onvermengde motieven, zonder bijbedoelingen. Rein betekent natuurlijk onvermengd. Zoals zuiver water niet met iets anders vermengd is; het is helemaal water. Een rein hart is een hart dat maar één drijfveer heeft en niet allerlei achterliggende drijfveren. Als je iemand met de juiste drijfveer liefhebt, dan heb je die persoon lief om hemzelf. Je bekommert je om zijn welzijn, omdat je hem evenveel

waarde toekent als jezelf. Dat is geen natuurlijke gezindheid. Dat is een vrucht van de Geest. Dat is iets wat voortkomt uit wedergeboren zijn, uit het hebben van een nieuwe natuur.

God heeft ons lief zonder bijbedoelingen. Niet omdat wij Hem iets kunnen geven wat Hij van ons probeert te krijgen. Hij kan alles wat Hij van ons wil hebben eenzijdig van ons afnemen. Hij kan ons overweldigen. Hij had ons om te beginnen niet hoeven te maken. Als Hij ons geld wil, kan Hij ons gewoon verpletteren en ons geld afpakken als Hij dat wil. Waar wil Hij dat voor hebben? Wij hebben niets wat Hij wil hebben, behalve ons hart. Hij hecht waarde aan ons hart. Hij hecht waarde aan onze liefde. En dat doet Hij omdat Hij ons liefheeft. Als Hij ons niet liefhad, dan zou onze liefde voor Hem niets voor Hem betekenen.

Hij heeft ons lief met één drijfveer, en dat is dat Hij ons waardevol vindt. Hij wil dat het goed met ons gaat. Dat is natuurlijk wat liefde is: het verlangen dat het goed gaat met iemand anders, en de bereidheid om soms zelfs je eigen welzijn op te offeren voor het welzijn van die ander. Dat is de ware drijfveer van liefde: dat je om die ander geeft, zelfs los van wat het jou zal opleveren.

Aan de andere kant wordt liefde meestal in zekere mate beantwoord, omdat ze maar heel zelden eenzijdig is. Als je aardig bent voor mensen, zullen ze waarschijnlijk aardig zijn voor jou. Niet altijd, maar vaker wel dan niet. Als je iemand liefhebt en goede dingen voor die persoon doet, zal daar waarschijnlijk op de een of andere manier iets voor terugkomen. En als je dat beseft, kan de drijfveer om iemand te blijven liefhebben gemakkelijk minder zuiver worden. Als ik hen aardig behandel, zullen zij mij aardig behandelen. Als ik hun een cadeau geef, als ik hun een kerstkaart stuur, zullen zij mij een kerstkaart sturen. Ze zullen mijn vriendelijkheid tegenover hen waarschijnlijk beantwoorden. En daarom kan ik, terwijl ik iets vriendelijks doe, er enigszins mee bezig zijn dat ik ernaar uitzie dat zij op de een of andere manier iets terugdoen. Die drijfveer begint erin te sluipen.

En dus zegt Petrus:

Door de Heilige Geest, door jullie gehoorzaamheid aan de waarheid, zijn jullie zover gekomen dat jullie oprecht van je geloofsgenoten houden.

Nu zegt hij in wezen: pas op voor onoprechtheid. Pas op dat er geen andere drijfveren in sluipen. Blijf, zegt hij, elkaar vurig liefhebben uit een rein hart, zonder bijbedoelingen.

15

Vurig liefhebben vanuit de nood van de ander

Let erop dat het woord ‘vurig’ er staat, wat ‘met hitte’ betekent. Als je iemand liefhebt, wordt je hart als het ware warm wanneer je aan die persoon denkt. En in die zin ontbreekt het liefde niet aan emotie. Liefde is echter niet hetzelfde als de emotie die veel mensen liefde noemen. Begeerte en hartstocht en louter aantrekkingskracht geven mensen bijvoorbeeld vaak het gevoel dat ze verliefd zijn. Het is liefde op het eerste gezicht. Ze kennen die persoon niet echt en hebben ook niet echt een bijzondere reden om die persoon lief te hebben. Maar ze geloven dat ze een of ander genot zouden kunnen ervaren door op een bepaalde manier een band met die persoon te hebben. En dat is niet helemaal zuiver. Het is ook niet noodzakelijkerwijs puur kwaad. Er kan sprake zijn van een mengeling van zelfzucht en vriendelijkheid.

Maar waar het om gaat, is dat we idealiter zover willen komen dat het ons helemaal niets uitmaakt of onze liefde wordt beantwoord. We gaan die liefde hoe dan ook geven. Als niemand erop reageert, gaan we hen liefhebben, niet om hun reactie, maar omdat ze het nodig hebben geliefd te worden. Mensen hebben het nodig geliefd te worden, en veel mensen ontvangen weinig liefde.

Ik vertel soms het verhaal dat ik van een anglicaanse charismaticus hoorde. Hij gaf zijn getuigenis in de jaren zeventig, op een bijeenkomst waar ik bij was. Hij vertelde hoe hij op een zekere dag in zijn auto reed en een lifter zag die met zijn duim omhoog om een lift vroeg. Hij zei: ‘Nou, ik denk dat ik maar even stop.’ Onder het rijden praatte hij wat met de Heere, en hij zei: ‘Heere, ik denk dat ik die lifter meeneem.’

Zoals hij het verhaal vertelt, sprak God tot hem en zei: ‘Waarom ga je dat doen?’ Hij zei: ‘Omdat ik tegenover hem van U wil getuigen, Heere.’ Hij zei dat de Heere tot hem sprak en zei: ‘Waarom neem je hem niet mee omdat hij een lift nodig heeft?’

Met andere woorden, waarom heb je hem niet gewoon lief omdat hij het nodig heeft geliefd te worden, zonder bijbedoelingen? Er kan toch werkelijk niets verkeerd aan zijn dat je tegenover iemand wilt getuigen. Maar zelfs als je wist dat je daar geen gelegenheid voor zou krijgen, zou het je dan iets kunnen schelen dat die ander iets nodig heeft?

Als je ziet dat je broeder of zuster gebrek lijdt en je hart voor die ander toesluit, hoe kan de liefde van God dan in je blijven?

1 JOHANNES 3:17

zegt Johannes. Liefde wordt gedreven door bewogenheid omdat iemand anders iets nodig heeft waarbij jij kunt helpen. Misschien kun je tegenover die ander getuigen, misschien kun je bevriend raken, misschien zal die ander je liefde ooit beantwoorden, maar dat maakt geen deel uit van je beweegreden. Je doet het gewoon omdat die ander het nodig heeft. Mensen hebben iemand nodig die aardig voor hen is. Mensen hebben het nodig geliefd te worden. Dat is de zuiverste beweegreden om lief te hebben: iemand heeft het nodig. Niet: 'Ik heb nodig wat die ander mij ervoor terug kan geven.'

16

Wedergeboren door het zaad van Gods Woord

Let hier eens op. Hij zegt dat we al wedergeboren zijn. De meesten van ons zouden daar geen enkele moeite mee hebben. Maar af en toe kom je mensen tegen — volgens mij komt dit naar voren in mijn gesprekken met mormonen, ik denk dat dit uit hun geloof voortkomt, of misschien zijn het de Jehova's getuigen; ik weet het niet meer. Bij een van de sekten waarmee ik gesproken heb, hebben we het over wedergeboren worden gehad. Het blijkt dat zij geloven dat wedergeboren worden betekent dat je op de laatste dag wordt opgewekt. Ze geloven niet dat je tijdens dit leven wedergeboren kunt worden. Wanneer de Bijbel erover spreekt dat je wedergeboren moet worden, betekent dat volgens hen dat je, wanneer je sterft, vanuit het graf opnieuw geboren moet worden. Je moet worden opgewekt.

Maar dit is beslist een passage die dat idee zou weerleggen, want Petrus zegt dat we al wedergeboren zijn. Hij heeft het niet over de toekomstige opstanding. Hij zegt:

Jullie zijn opnieuw geboren, niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad, namelijk door het woord van God, dat leeft en voor altijd blijft bestaan.

Dat het Woord van God een zaad is dat ontkiemt en zich voortplant, is een gedachte die vrij vaak in het Oude en het Nieuwe Testament voorkomt. We zijn heel vertrouwd met de gelijkenis van de zaaier, waarin Jezus zei:

Een zaaier zaait zaad. Een deel daarvan brengt vrucht voort en een deel niet, afhankelijk van de grond waarop het terechtkomt.

LUKAS 8:5-8

Wanneer Hij de gelijkenis uitlegt, zegt Hij:

Het zaad is het Woord van God.

LUKAS 8:11

Waarom is het zaad het Woord van God? Waarom wordt het Woord van God met zaad vergeleken? Zaad heeft het vermogen in zich om de plant waaruit het voortkomt te reproduceren. Een tarwekorrel komt van een plant die de natuur van tarwe heeft. Maar wanneer je die korrel plant, sterft hij; hij brengt een andere plant voort die de natuur van tarwe heeft. Het is eigenlijk een voortplantingsbom. Al die genetische informatie van de moederplant zit erin, en wanneer het ontkiemt, brengt het dezelfde natuur voort als de moederplant.

Het Woord van God wordt daarmee vergeleken, in die zin dat het van God komt, uit Zijn eigen natuur. Jezus is in feite het Woord van God, en Hij heeft deel aan de goddelijke natuur. Wanneer het Woord van God op de juiste manier wordt ontvangen in een hart met de juiste gesteldheid, komt het tot leven en worden we wedergeboren. We komen geestelijk tot leven. Dit nieuwe leven heeft de natuur van de Ouder, God.

Wij hebben deel gekregen aan de Goddelijke natuur.

2 PETRUS 1:4

zegt Petrus in 2 Petrus 1:4. In 2 Petrus 1:4 zegt hij:

we delen in Gods natuur.

Hier zegt hij:

we zijn opnieuw geboren door het zaad, dat is het woord van God.

Wanneer het Woord van God wordt gepredikt en ontvangen, reproduceert het het leven van zijn bron, en die bron is God. Daardoor wordt het goddelijke leven, de goddelijke natuur, in ons voortgebracht.

17

Gods natuur krijgt gestalte in ons

Dat is wat de vrucht van de Geest laat zien. Is God liefdevol? Dan zijn wij ook liefdevol. Is God geduldig? Dan zijn wij geduldig. Is God goed? Dan zijn wij goed. Is God zachtmoedig? Dan zijn wij zachtmoedig. Dit is de vrucht van de Geest. Dit is het voortbrengen van Gods natuur in ons. Het is de voortplanting van Christus in ons, zodat we, zoals sommige mensen het denk ik zouden zeggen, kleine Christussen of kleine Jezussen worden. In die zin dat we afbeeldingen van Hem worden, maar ons niet alleen uiterlijk gedragen zoals Hij. We delen ook innerlijk in Zijn natuur. Daarom zegt Paulus tegen de Galaten in Galaten 4:19:

mijn lieve kinderen, van wie ik opnieuw in barensnood ben
totdat Christus gestalte in u krijgt.

GALATEN 4:19

Een interessante uitdrukking. Niet totdat Christus in je komt wonen. Dat was al gebeurd. Hij zegt:

Ik heb weer weeën. En dat blijf ik houden totdat ik zie dat jullie het doel hebben bereikt, namelijk dat Christus in jullie gestalte krijgt.

De voortplanting van Jezus in ons, zodat Zijn natuur en Zijn persoon daadwerkelijk in ons worden voortgebracht en vermenigvuldigd.

Dit idee klinkt ons misschien een beetje mystiek in de oren. Vooral als we het christendom alleen maar hebben gezien als het aannemen van bepaalde overtuigingen en bepaalde gedragingen, je aansluiten bij een bepaalde organisatie, de kerk, en vervolgens bepaalde liederen zingen en een bepaald boek lezen. Je hebt dan dit verschijnsel dat tegen de heersende cultuur ingaat: je bevindt je in de christelijke wereld in plaats van in de heidense wereld. Maar dat kan allemaal gebeuren zonder dat er een bijzonder wonder plaatsvindt. Iedereen kan bepaalde dingen gaan geloven en bepaalde dingen gaan doen.

Het wonder van de wedergeboorte was voor de Bijbelschrijvers een vanzelfsprekendheid. Ze gingen ervan uit dat er in de christenen een nieuw leven was verwekt, dat God Zichzelf in hen voortplantte, dat het Woord van God levend en krachtig is en in je geplant wordt, en dat je wedergeboren wordt. Wanneer die explosieve voortplantingscapsule van het Woord van God in je openbreekt tot nieuw leven, begint er een nieuwe levenssoort te ontstaan, Gods leven. Daarom wordt daarvoor de term ‘wedergeboren’ gebruikt. Het is geboren worden tot een nieuwe persoon, een nieuw soort leven.

Natuurlijk ben je in veel opzichten nog steeds de oude persoon, omdat het leven dat met je eerste geboorte begon nog niet voorbij is. De toestand die uit je oorspronkelijke geboorte voortkomt, heeft een houdbaarheidsdatum. Uiteindelijk zul je vergaan, maar ondertussen heb je er een nieuw leven bij gekregen. En dat is het leven dat zichtbaar hoort te worden in je gedrag enzovoort. Daarvoor moet je wel een beetje strijd leveren, want:

Het vlees begeert tegen de Geest in en de Geest tegen het vlees in; die twee staan tegenover elkaar.

GALATEN 5:17

Maar toch is die goddelijke natuur er, die binnen in je tot leven is gekomen. Alle onderwijs in de brieven komt erop neer dat we dat leven moeten voeden en in overeenstemming met dat leven moeten leven, in plaats van met het andere: de oude

orde, de oude natuur.

18

Gods Woord is levend en krachtig

Vers 23 zegt dat het Woord van God onvergankelijk is. Het leeft en blijft tot in eeuwigheid.

Dit is niet de enige plaats waar over het Woord van God wordt gesproken als iets wat leeft. Wanneer we Hebreeën hoofdstuk 4 bestuderen, zegt vers 12:

Het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard.

HEBREEËN 4:12

Het Woord van God leeft. Jezus zei in Johannes 6, in vers 63:

De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.

JOHANNES 6:63

Ze brengen geestelijk leven met zich mee.

Wanneer wij spreken, zijn we ons er vooral van bewust dat we slechts gedachten overbrengen. Uit onze mond komen bepaalde combinaties van lettergrepen, die mensen in onze cultuur hebben leren begrijpen en met bepaalde gedachten hebben leren verbinden. En zo brengen we ideeën over, precies zoals ik nu doe. Ik breng ideeën aan je over. Sommige daarvan zijn misschien nieuwe ideeën. Als dat zo is, dan heb ik misschien ideeën in je hoofd geplant die er eerder niet waren. Maar wanneer God spreekt, wil Hij meer planten dan ideeën. Hij wil Zichzelf in ons planten, Zijn eigen natuur. Het is alsof Hij een zaadje plant waarin Zijn natuur zit. En dus is Zijn Woord meer dan alleen informatie, meer dan alleen geluiden die uit Zijn mond komen. Jezus zei:

De woorden die Ik spreek, zijn geest en leven.

En Petrus bevestigt hier dus dat het Woord van God, waardoor we wedergeboren zijn, leeft en tot in eeuwigheid blijft.

19

Vergankelijk vlees en onvergankelijk leven

Nu citeert hij in de verzen 24 en 25 uit Jesaja 40, vers 6 tot en met 8, waar hij zegt:

Alle vlees is als gras en al de heerlijkheid van de mens als een bloem in het gras. Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid.

JESAJA 40:6-8

Waarom haalt hij nu juist dit vers aan? Het stelt de vergankelijkheid van de natuurlijke mens tegenover iets anders. Alle vlees vergaat zoals gras vergaat. Gras blijft niet erg lang bestaan. Een mens blijft meestal langer bestaan dan gras, maar het gaat om de vergankelijkheid van het menselijk leven, het natuurlijke leven. Het verschijnt even en verdwijnt dan weer. Jezus zei dat zelfs in de Bergrede, wanneer Hij zegt:

Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien.

MATTHEÛS 6:28

God kleedt ze beter dan Salomo zichzelf kon kleden. Hij zegt:

Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?

MATTHEÛS 6:30

Dus ook Jezus noemt dat het menselijk leven kort is, net als gras, of in elk geval dat het leven van gras kort is. En hier wordt een zekere vergelijking gemaakt. Maar de tegenstelling hier is die tussen de natuur van het vlees, die we door onze natuurlijke

geboorte hebben, en de natuur die ons wordt meegedeeld door het Woord van God, dat leeft en voor eeuwig blijft. En tegenover de vergankelijkheid van het vleselijke leven zegt hij dus in vers 25 dat het Woord van God tot in eeuwigheid blijft.

Dat is het punt dat Petrus maakte, en daarom haalt hij deze Schrifttekst aan om het te ondersteunen. De gedachte is dat we niet opnieuw geboren zijn uit vergankelijk zaad. Het zaad van onze aardse vader, waardoor we oorspronkelijk als baby's ter wereld kwamen, heeft ons werkelijk leven meegedeeld, maar het is vergankelijk. Dat wil zeggen: het vergaat. Vergankelijk betekent dat iets vergaat. Je bereikt een bepaalde leeftijd, en daarna gaat het alleen nog maar bergafwaarts. Niemand van ons heeft dat stadium natuurlijk al bereikt, maar dat komt nog wel. Daarna gaat alles bergafwaarts. De huid gaat hangen, wordt dun en broos, en de botten worden broos. Zelfs het verstand is niet meer zo scherp als vroeger. De spieren verschrompelen. Uiteindelijk wordt het steeds erger, totdat je gewoon dood bent. Geen erg opbeurende gedachte, maar zo is het vlees nu eenmaal. Het is vergankelijk.

Het zaad van onze vaders dat ons ter wereld bracht, was vergankelijk zaad. Het heeft zijn tijd, net als gras. Het schiet op totdat je misschien een jaar of dertig bent. Het wordt al die tijd steeds beter. Dan is het hoogtepunt voorbij en gaat het vanaf dat moment bergafwaarts. Dat is net als gras. Het heeft zijn tijd, en dan komt er ook een einde aan zijn tijd. Dat is wat het natuurlijke leven is. Maar we hebben nog een ander leven. We zijn opnieuw geboren uit een ander soort zaad, dat niet vergankelijk is. Het bereikt geen hoogtepunt om daarna achteruit te gaan. Het gaat gewoon voor eeuwig en altijd door. Het is niet als het gras. Het is als iets wat nooit eindigt.

Dat is het zaad waardoor ons nieuw leven is meegedeeld.

20

Gods Woord ontvangen door het Evangelie

Hij zegt aan het einde van vers 25:

Dit is dus het Woord dat jullie via het Evangelie is verkondigd.

Let erop hoe Petrus soms verrassende bewoordingen gebruikt. Je zou denken dat hij gewoon zou zeggen: ‘Dit Woord is het Evangelie.’ Maar hij zei:

Dit is het Woord dat jullie via het Evangelie wordt verkondigd.

De spreker bespreekt hier de Engelse formulering ‘by the Gospel’, oftewel ‘via het Evangelie’. De HSV heeft ‘het Woord dat onder u verkondigd is’ en vermeldt die overdrachtsweg niet afzonderlijk.

Het Evangelie is een boodschap. Het is het Woord van God. Maar hij spreekt alsof het Woord alleen door het Evangelie tot ons is gekomen. Dat wil zeggen: het Woord van God is niet hetzelfde als het Evangelie, maar de prediking van het Evangelie is de weg waarlangs iets diepers, het Woord van God, tot ons is gekomen. Het is iets wat niet alleen bestaat uit de klank van de zinnen die ons zijn verteld, maar iets geestelijkers. Het Woord van God is tot ons gekomen door de prediking van het Evangelie.

Dit zijn dingen waarover het waarschijnlijk de moeite waard zou zijn langer na te denken. Maar de eigenlijke woorden van de Schrift, of de ware uitspraken over God die uit de Schrift komen of in het Evangelie staan, die woorden en zinnen en uitspraken houden verband met wat het Woord van God wordt genoemd. Ze zijn de weg waarlangs dit tot ons komt. We zeggen inderdaad dat de Bijbel het Woord van God is, en terecht, in die zin dat de woorden in de Bijbel van God afkomstig zijn. Maar er is iets diepers dan de gedrukte bladzijde, iets diepers dan de klank van de woorden wanneer ze worden voorgelezen of gepredikt. Er is iets geestelijks. Het is iets waarbij Gods eigen natuur wordt meegedeeld door middel van het gesproken woord.

Wanneer Petrus zegt:

‘Het Woord van de Heere blijft voor altijd bestaan. Dit is dus het Woord dat jullie via het Evangelie is verkondigd.’ Ik zou het gemakkelijker hebben gevonden als hij gewoon had gezegd: ‘Dit Woord is het Evangelie dat aan jullie gepredikt is.’ Maar in plaats daarvan zegt hij:

Het Woord is jullie verkondigd via het Evangelie.

1 PETRUS 1:25

Ik weet het niet. Misschien denk ik te diep over deze dingen na. Misschien gaat Petrus gewoon slordig met zijn woorden om en bedoelde hij iets veel eenvoudigers dan dit. Maar het komt op mij over alsof hij de nadruk legt op het Woord, niet in de zin dat het volledig gelijkgesteld wordt aan de gesproken woorden, maar aan het geestelijk meedelen van Gods natuur, dat plaatsvindt door het ontvangen van de gesproken woorden.

Hoe dan ook, Petrus brengt ons aan het einde van één gedachte, en zijn volgende gedachte begint met 'daarom'. We kwamen in vers 13 een 'daarom' tegen. Wat Petrus doet, is een hele reeks theologische begrippen uiteenzetten, waarvan sommige heel diep gaan. Op sommige wordt alleen gezinspeeld: een paar woorden of uitdrukkingen verwijzen naar een enorm veelomvattend begrip. Dat geldt zeker voor de verzen 3 tot en met 12. Nadat hij de verzen 3 tot en met 12 heeft gegeven, zegt hij: 'Doe daarom dit op grond daarvan.' Dan begint hij te spreken over opnieuw geboren worden door het Woord van God. Ook dat is een groot begrip. Wanneer hij daarmee klaar is, zegt hij in hoofdstuk 2, vers 1: 'Doe daarom dit op grond daarvan.' We zien nog meer praktische aanwijzingen die op deze theologische begrippen zijn gebaseerd. Daar komen we aan toe wanneer we terugkomen bij hoofdstuk 2. We gaan verder bij hoofdstuk 2, vers 1.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Petrus 1:17
- Hebreëën 10:31
- 1 Petrus 1:18-19
- Hebreëën 10:28-29
- 1 Petrus 1:18
- Mattheüs 1:21
- Titus 2:14
- Romeinen 6
- 1 Petrus 1:19
- 1 Petrus 1:20-21
- Romeinen 8:29

- 1 Petrus 1:20
- Handelingen 2
- Hebreëën 1
- 1 Korinthe 10:11
- Galaten 4:4
- 1 Petrus 1:21
- Johannes 14:6
- Lukas 11:2
- Johannes 16:26-27
- Johannes 3:16
- 1 Petrus 1:22-25
- Filippenzen 2:13
- Galaten 5:22
- 1 Petrus 1:22
- 1 Johannes 3:17
- Lukas 8:5-8
- Lukas 8:11
- 2 Petrus 1:4
- Galaten 4:19
- Galaten 5:17
- Hebreëën 4:12
- Johannes 6:63
- Jesaja 40:6-8
- Mattheüs 6:28
- Mattheüs 6:30
- 1 Petrus 1:25

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.